

СЕКСУАЛЬНІ СТОСУНКИ В ШЛЮБІ

Цікаво, що Послання до Євреїв ставить гроші і шлюбне ліжко поруч одне з одним. Це не випадково. Насправді більшість сучасних консультантів поставили 6 гроші та сексуальні стосунки на перше місце в списку проблемних питань у шлюбі. І хоча в цьому розділі ми зосередимося на вірші 4 (сексуальні стосунки в шлюбі), незабаром нам доведеться побачити – можливо, несподівано для себе – що вірш 5 (гроші, бажання, задоволеність і Боже забезпечення) є не менш доречним.

ВІРА, ГРІХ І ЗАДОВОЛЕНІСТЬ

«Шлюб у всіх нехай буде у великій пошані, й ложе не-заплямоване». Тобто нехай сексуальні стосунки в шлюбі зберігаються чистими, прозорими та бездоганними. Всі ці терміни є просто візуальними або відчутними метафорами моральної вимоги не грішити у своїх сексуальних стосунках у шлюбі. Але що таке гріх? По суті, це будь-який вчинок або ставлення, які не до вподоби Богів. І я вважаю, що дуже корисно зосередитися на сутності гріха в тому, як він пов'язаний з великою позитивною силою в християнському житті – вірою.

Послання до Євреїв 11:6 говорить: «Без віри неможливо догодити Богів». Додавання цього вірша до нашого обговорення підводить нас до двох моментів.

1. Оскільки гріх – це все, що не подобається Богові, а без віри догодити Богові неможливо, то якщо ви не маєте віри, то все, що ви робите, є гріхом, адже все, що ви робите, не подобається Богові.
2. Це переконливо свідчить про те, що між гріхом і відсутністю віри має бути тісний, можливо, причинно-наслідковий зв'язок. І Римлян 14:23 підтверджує такий зв'язок, кажучи нам: «Все, що не з віри, – гріх».

Іншими словами, сутність тих дій і ставлень, які ми називаємо гріхом, полягає в тому, що вони не народжуються і не мотивуються сповненим віри серцем. Будь-яке ставлення чи вчинок неугодні Богові саме через те, що вони не виростають з віри в Нього. *Гріх є злом саме через його принципову неспроможність бути продуктом віри.*

На цьому етапі нам потрібно прояснити, як так стається, що наші вчинки походять або з віри, або не «з віри». Перш за все, що це за віра, яка породжує ставлення і дії, які не є гріхом? У Євреїв 11:1 сказано: «Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання». Отже, віра – це впевненість, яку ми відчуваємо в добрих речах, які Бог обіцяв зробити для нас, завтра і у вічності. Ми не можемо їх бачити, але віра – це впевненість у тому, що обітниці, на які ми сподіваємося, здійсняться. Євреїв 11:6 визначає сповна: «Без віри неможливо догодити Богові. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають». Отже, віра, яка догоджає Богові, – це наш прихід до Нього з упевненістю, що, навіть всупереч усім обставинам, Він винагородить нас тими благами, які нам обіцяв.

Як така віра породжує ставлення і вчинки, які не є гріхом? У Євреїв 13:5 сказано: «У поведінці будьте не грошоловні, задоволені тим, що маєте». Любов до грошей – це прагнення, яке не подобається Богові; це гріх. А в 1 Тимофія 6:10 читаємо: «Коренем усього зла є грошолобство». Протиотрутою від цієї гріховної пристрасті та всього зла, яке з неї виростає, є *задоволеність*: «Будьте... задоволені

тим, що маєте». Але автор Євреїв не залишає нас тут наодинці, щоб ми самі якось накручували в собі задоволеність. Він веде далі, даючи основу для нашого вдоволення: «Бо [Бог] сказав: Я тебе не покину і не відступлю від тебе!»

Підставою для задоволеності є обітниця Божої постійної допомоги та присутності. Ця обітниця взята з Второзаконня 31:6: «Будьте мужніми й відважними. Не бійтеся й не тривожтеся перед ними, адже Сам Господь, ваш Бог, піде з вами, Він не залишить вас і не покине вас».

Отже, автор Послання до Євреїв говорить: *Бог дав такі втішні, заспокійливі, обнадійливі обітниці у Своему Слові, що, якщо ми віримо в ці обітниці, то будемо задоволені; а це задоволення – протиотрута від грошлюбства, яке є коренем усілякого зла.*

Тепер ми можемо чіткіше бачити, що це таке, коли дія чи ставлення походить «з віри» або ні. Якщо ми не маємо віри – якщо не довіряємо Божій обітниці, яка говорить: «Я тебе не покину і не відступлю від тебе!» – тоді ми будемо відчувати тривогу та невпевненість. А оманлива спроможність грошей купувати відчуття безпеки і спокою, яких нам бракує, буде настільки привабливою, що почне породжувати інше зло в нас. Ми виявимо схильність красти або брехати в податкових деклараціях, ми знайдемо причини не робити щедрих пожертв на церкву, або забути про борг, який винні друзі, або відмовитися допомогти людині в біді, і так далі, і тому подібне. Зло, яке походить від грошлюбства, нескінченне. І причина, чому це зло є гріхом, полягає в тому, що воно не походить від віри.

Якщо віримо в обітницю: «Я тебе не покину і не відступлю від тебе!», тоді ми будемо вільні від тривоги та невпевненості, які прагнуть більше грошей, і отримаємо перемогу над гріхами, які є наслідком грошлюбства. Якщо ви задоволені у Христі та спочиваєте на Божій обітниці завжди допомагати вам і перебувати поруч, тоді зникає спонукання красти, брехати, скупитися на пожертви, нехтувати боргами та потребами інших. Натомість ви будете чесно працювати, сумлінно платити податки, щедро

жертвувати, сумлінно віддавати борги і поводитися з іншими так, як би хотіли, щоби вони поводитися з вами. І вся ця нова поведінка буде не гріхом, а праведністю, тому що вона походить від віри в Божу обнадійливу обітницю.

На випадок, якщо ви втратили зв'язок між усім цим і сексуальними стосунками в шлюбі, давайте повернемося назад і віднайдемо провідну нитку. У Євреїв 13:4 сказано: «Шлюб у всіх нехай буде у великій пошані, й ложе незаплямоване». Це означає, що шлюбне ложе має бути без гріха, тобто подружжя повинно не грішити у своїх сексуальних стосунках. Ми побачили, що гріх – це все, що не від віри. Гріх – це те, що ви відчуваєте, думаєте і робите, коли не вірите Богові на слово і не покладаєтесь на Його обітницю. Тому заповідь Євреїв 13:4 можна сформулювати так: *нехай ваші сексуальні стосунки будуть позбавлені будь-якого вчинку чи ставлення, що не походить від віри в Боже Слово*. Або ж у позитивному ключі: кожне ставлення та вчинок у ваших подружніх сексуальних стосунках мають випливати із задоволеності, що своєю чергою походить від упевненості в Божих обітницях.

НАВІЩО ШУКАТИ СЕКСУАЛЬНОГО ЗАДОВОЛЕННЯ В ШЛЮБІ?

Але тут одразу ж виникає проблема. Хтось може запитати: «Якщо я задовольняюся вірою в Божі обітницю, навіщо мені взагалі шукати сексуального задоволення?» Це хороше запитання. І перша відповідь на нього: «Можливо, вам і не варто шукати сексуального задоволення; можливо, вам треба залишатися неодруженими». Це те, до чого закликав Павло в 1 Коринтян 7:6-7. Фактично він каже: «Я ні в якому разі не наказую всім одружуватися і задовольняти сексуальні бажання. Я лише кажу, що сексуальне бажання – це нормально, і якщо людина має невідступний потяг, то шлюб – це місце для його задоволення». Але він також додає: «Бажаю, щоб усі люди були

[неодруженими], як і я, але кожний має свій дар від Бога: один такий, другий інший» (вірш 7).

Це дійсно чудовий вірш. Павло міг би побажати, щоб усі були такими ж неодруженими, як і він, вільними від турбот сімейного життя і від сильного бажання одружитися. Але він знає, що це не Божа воля, бо «кожен має свій дар від Бога». Бог хоче, щоб деякі люди були одружені, а деякі – залишалися неодруженими. Він не обдаровує всіх так, як Павла, але комусь приготував долю, як Петрові, який мав дружину і брав її із собою в місіонерські подорожі (див. 1 Коринтян 9:5). Отже, перша відповідь на запитання: «Якщо я маю задоволення через віру в Божі обітниці, навіщо мені шукати сексуального задоволення?» – «Можливо, не варто. Можливо, Бог хоче, щоб ви залишалися неодруженими».

Але є й друга відповідь на це запитання, і вона пов'язана з тим фактом, що задоволення, яке Бог обіцяє дати, не означає кінець усіх бажань, особливо тілесних. Навіть Ісус, чия віра була досконалою, відчував голод і прагнув їжі, втомлювався і бажав відпочинку. Сексуальний апетит належить до цієї ж категорії. Вдоволення віри не забирає його так само, як не забирає голоду і втоми. Що ж тоді означає задоволеність у зв'язку з постійним сексуальним бажанням? Я думаю, що це означає дві речі.

1. Якщо в задоволенні цього бажання буде відмовлено через неодружений стан, то ця відмова буде компенсована рясною порцією Божої допомоги та близького спілкування з Ним через віру. У Филип'ян 4:11-13 Павло зауважив: «Кажу це не тому, що чогось потребую, бо я навчився бути задоволеним тим, що є... Звик до всього і в усьому: і насичуватися, і голодувати, мати достаток і терпіти нестаток. Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює». Якщо Павло міг навчитися бути задоволеним у голоді, то і ми можемо навчитися бути задоволеними, якщо Бог вирішить не давати нам сексуального задоволення.

2. Є й інша річ, яку означає вдоволення стосовно постійного сексуального бажання. Якщо в задоволенні нам не відмовлено, а запропоновано його в шлюбі, ми будемо шукати його і насолоджуватися ним лише у спосіб, який відображає нашу віру. Інакше кажучи, хоча задоволення у вірі не покладає край нашому голоду, втомі чи сексуальному апетиту, воно змінює спосіб, у який ми намагаємося задовольнити ці бажання. Віра не зупиняє наш голод, але вона зупиняє обжерливість. Вона не зупиняє сон, але не дає нам бути млявими. Вона не зупиняє сексуальний апетит, але... Але що? Саме на це питання ми хочемо спробувати відповісти до кінця цього розділу, хоча місце тут дозволяє відповісти на нього лише частково.

Тому що віра вважає, що секс – це благий дар від Бога

Перш за все, коли вухо віри чує слова з 1 Тимофія 4:4-5 про те, що «Всяке Боже творіння добре, і ніщо з того, що з подякою приймається, не підлягає відкиненню, бо воно освячується Божим Словом і молитвою», – коли вухо віри чує це, воно йому довіряє. Отже, віра шанує тіло і його апетити як добрі Божі дари. Віра не дозволить подружжю, лежачи в ліжку, говорити собі: «Те, що ми робимо, – брудно; саме таке роблять у порнофільмах». Натомість віра каже, що це «Бог створив для тих, котрі повірили і пізнали правду» (1 Тимофія 4:3). Це світ розграбував Божі дари і зіпсував їх через зловживання. Але ці дари по праву належать дітям Божим, і тому віра не дозволить нам вважати їх світськими чи спаплюженими. «Шлюб у всіх нехай буде у великій пошані, й ложе незаплямоване».

Тому що віра звільняє від провини минулого

По-друге, віра збільшує радість інтимних стосунків у подружжі, бо звільняє від провини минулого. Я маю на увазі головним чином тих, хто перебуває у шлюбі, але

змушений озиратися на блуд, що мав місце в минулому, або на перелюб, або на інцест, або на гомосексуальну інтрижку, або на роки звичної мастурбації, або на захоплення порнографією, або на безладні пестощі, або на розлучення. І ось що я хочу сказати: якщо ви справді сповнені бажання, за Божою благодаттю, віддати себе на Його милість і отримати прощення, то *Він звільнить вас від провини минулого.*

- Тож немає тепер жодного осуду тим, які в Ісусі Христі. (Римлян 8:1)
- Тому, хто не робить, але вірить у Того, Хто оправдує нечестивого, віра його зараховується за праведність. (Римлян 4:5)
- Блаженний той, кому прощено беззаконня і кому гріх покрито. Блаженна людина, якій Господь не зарахує провини. (Псалом 32:1-2)
- Він не чинить нам відповідно з нашими гріхами – не відплачує нам за нашими провинами. Бо як високо над землею небо, настільки велика Його любов до тих, котрі шанують Його. Як далеко є схід від заходу, так віддалив Він від нас наші беззаконня. (Псалом 103:10-12)
- Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності. (1 Івана 1:9)

Дитині Божій не потрібно нести на шлюбне ложе ніякої провини. Але для цього необхідна тверда віра, тому що сатана любить змушувати нас відчувати себе непростеними за наше прогниле минуле життя.

«Протидійте йому міцною вірою» (1 Петра 5:9). Гасіть його палаючі стріли щитом віри (див. Ефесян 6:16); «вірою в Божого Сина, Який полюбив мене й віддав Себе за мене» (Галатів 2:20); Який заради вас став гріхом, щоб ви стали праведністю Божою (див. 2 Коринтян 5:21); Який «Сам Своїм тілом підняв наші гріхи на дерево, щоб ми, по-

мерши для гріхів, жили для праведності» (1 Петра 2:24). Міцно тримайтеся за своє прощення і візьміть його із собою на шлюбне ложе. Христос помер за ваші гріхи, щоб у Ньому ви могли мати вільні від провини інтимні стосунки в шлюбі.

Звичайно, це не завжди легко. Навіть якщо провину за наш гріх можна змити, деякі шрами залишаються. Уявімо собі пару напередодні заручин, які сидять разом у парку. Він повертається до неї і каже: «Я маю тобі дещо сказати. Два роки тому в мене був секс з іншою дівчиною. Я тоді був далекий від Господа, і це була лише одна ніч. Я багато разів оплакував ту єдину ніч. Я вірю, що Бог простив мене і сподіваюся, що ти зможеш також». У наступні тижні, не без сліз, вона прощає його, і вони одружуються. У першу ніч медового місяця вони лежать разом, і коли він дивиться на неї, її очі наповнюються сльозами. Він запитує: «Що трапилось?». А вона відповідає: «Я просто не можу не думати про ту іншу дівчину, про те, що вона лежить прямо тут, де я зараз». І через роки, коли новизна тіла дружини вже вивітрилася, він виявляє, що мимоволі повертається в уяві до гострих почуттів тієї інтрижки на одну ніч. Ось що я маю на увазі під шрамами. І всі ми маємо такі шрами. Всі ми скоїли гріхи, і, хоч вони й прощені, але роблять наше теперішнє життя більш проблематичним, ніж якби ми їх не скоїли.

Але я не хочу, щоб склалося враження, що Христос безсилий проти таких шрамів. Він може й не усунути всі проблеми, які ці шрами створюють для нас, але Він обіцяв діяти нам на добро, навіть у всіх проблемах, якщо ми любимо Його і покликані згідно з Його призначенням.

Візьмемо уявну пару, про яку я щойно згадав. Я вважаю за краще думати, що там був щасливий кінець. Що вони врешті-решт прийшли до задовільних сексуальних стосунків, тому що працювали над цим відкрито, в постійній молитві та покладаючись на Божу благодать. Вони говорили про всі свої почуття. Вони нічого не тримали в собі.

Вони довіряли й допомагали одне одному, і вони знайшли свій шлях до миру та сексуальної гармонії, а головне – до нових вимірів Божої благодаті.

Христос помер не тільки для того, щоб у Ньому ми могли мати вільні від провини сексуальні стосунки в подружжі, а й для того, щоб потім, навіть через наші шрами, передати нам якесь духовне благо.

Тому що віра використовує секс як зброю проти сатани

Третє, що ми можемо сказати про віру та інтимні стосунки в шлюбі – це те, що віра використовує секс проти сатани. Подивіться на 1 Коринтян 7:3-5.

Нехай чоловік віддає дружині належну любов, так само й дружина чоловікові. ⁴ Дружина не має влади над своїм тілом, а чоловік; так само й чоловік не має влади над своїм тілом, а дружина. ⁵ Не ухиляйтеся одне від одного, хіба що за згодою, тимчасово, коли перебуваєте в пості й молитві, – і знову будьте разом, щоб сатана не спокушав вас нестриманістю вашою.

У Посланні до Ефесян 6:16 Павло говорить, що ми повинні відбиватися від сатани щитом віри. Тут він, по суті, каже одруженим людям: «Відганяйте сатану повноцінним статевим життям. Не ухиляйтеся одне від одного занадто довго, але намагайтеся якнайшвидше знову бути разом, щоб сатана не міг пролізти у ваші стосунки». То чим же ми захищаємося від сатани – щитом віри чи щитом сексу?

Відповідь для одружених людей полягає в тому, що *віра використовує інтимні стосунки як зброя благодаті*. Для людей, яких Бог приводить до шлюбу, сексуальні стосунки є призначеним Богом засобом подолання спокуси гріха (гріха перелюбу, гріха сексуальних фантазій, гріха потягу до порнографії тощо). Віра смиренно приймає такі дари і висловлює подяку.

Тепер зверніть увагу на ще дещо в процитованому уривку з 1 Коринтян. Павло говорить, що чоловік і дру-

жина мають права на тіла одне одного. Коли двоє стають однією плоттю, їхні тіла перебувають у розпорядженні одне одного. Кожен має право претендувати на тіло іншого для сексуального задоволення. Але що нам дійсно потрібно побачити, так це те, що Павло наказує у віршах 3 і 5 з огляду на ці взаємні права. Він не каже: «Тож виставляй претензії! Вимагай здійснення своїх прав!». Натомість апостол закликає: «Чоловіче, віддай їй належну по праву любов! Дружина, також віддай йому згідно з його правами!» (вірш 3). І у вірші 5: «Не позбавляйте одне одного ваших прав».

Апостол категорично відмовляє чоловіка чи дружину, які бажають сексуального задоволення, домагатися другу половинку, не дбаючи про її потреби. Натомість він закликає і чоловіка, і дружину завжди бути готовими віддати своє тіло, коли цього бажає інший.

З цього, а також із вчення Ісуса загалом я роблю висновки, що щасливі та повноцінні сексуальні стосунки в подружжі залежать від того, наскільки кожен з партнерів прагне дарувати задоволення іншому. Якщо для кожного з них буде радістю зробити іншого щасливим, то сотню проблем буде вирішено.

Чоловіки, якщо для вас буде радістю приносити задоволення своїй дружині, то ви будете чутливими до того, що їй потрібно і чого вона хоче. Ви усвідомите, що підготовка до задовільного статевого акту о 10 годині вечора починається з ніжних слів о 7 годині ранку і триває протягом дня у вигляді теплоти та поваги. І коли прийде час, ви не наступатимете, немов танк «Абрамс», а будете знати її темп і вміло вести її в процесі. Якщо вона не подасть вам сигнал, ви продовжуватимете говорити собі: «Метою є її кульмінаційний момент, а не мій». І в кінцевому підсумку ви зрозумієте, що благословенніше давати, ніж отримувати.

Дружини, це не завжди так, але ваш чоловік може бажати сексуальних стосунків частіше, ніж ви. Мартін Лютер говорив, що двічі на тиждень вважає достатнім

захистом від спокусника. Я не знаю, чи Кеті, його дружина, була готова до цього кожного разу, чи ні. Але якщо ви не готові, все одно робіть це. Я не кажу вам, чоловіки: «Все одно беріть». Насправді заради неї ви можете інколи й обійтися. Мета полягає в тому, щоб перевершити одне одного, даючи те, чого хоче інший. Ви обоє поставте собі за мету задовольнити одне одного якомога повніше.

***

«Шлюб у всіх нехай буде у великій пошані, й ложе незаплямоване». Тобто не грішіть у своїх інтимних стосунках. А це означає: ставтеся до всього та робіть усе лише так, щоб ваше ставлення та вчинки впливали з віри в Божі обнадійливі обітниці. Ми всі повинні регулярно запитувати себе: «Чи те, що я відчуваю або роблю, має своє коріння в задоволенні віри або в тривожній невпевненості невір'я?» Це допоможе вам у прийнятті сотень маленьких і великих етичних рішень.

У цьому розділі я лише спробував показати вплив віри на три аспекти сексуальних стосунків у шлюбі.

По-перше, віра довіряє Богові, коли Він говорить, що сексуальні стосунки в шлюбі є добрими і чистими й повинні прийматися з вдячністю тими, хто вірує та пізнав істину.

По-друге, віра збільшує радість інтимних стосунків у подружжі, бо звільняє від провини минулого. Віра довіряє обітниці, що Христос помер за всі наші гріхи, щоб у Ньому ми могли мати вільні від будь-якої провини сексуальні стосунки в шлюбі.

І, нарешті, віра використовує статеві стосунки як зброю проти сатани. Подружня пара сильно вражає в голову цього прадавнього змія, коли прагне дати якомога більше сексуального задоволення одне одному. Мені просто хочеться прославляти Господа, коли я думаю, що крім

всієї радості, яку приносить сексуальна сторона шлюбу, вона також виявляється страшною зброєю проти нашого споконвічного ворога.

Але Євреїв 13 містить ще багато чого, що можна сказати про шлюб. Ось чому ми повернемося до цих віршів у наступному розділі.

